

משנה - תענית

פרק ד - משנה ח

אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כלחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לכן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו. כל הכלים טעונין טבילה. ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים. ומה היו אומרות, בחור, שא נא {ג} עיניך וראה, מה אתה בורר לך. אל תתן עיניך בנוי, תן עיניך במשפחה. שקר החן והבל היפי, אשה יראת ה' היא תתהלל {ד} (משלי לא). ואומר, תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה. וכן הוא אומר, צאינה {ה} וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו (שיר השירים ג). ביום חתנתו, זה מתן תורה. וביום שמחת לבו, זה בנין בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו. אמן:

משנה – מגילה

פרק א - משנה א

מגלה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלשה עשר, בארבעה עשר, בחמשה עשר, לא פחות ולא יותר. כרפין המקפין חומה מימות יהושע בן נון, קורין בחמשה עשר. כפרים {ב} ועירות גדולות {ג}, קורין בארבעה עשר, אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה: